

Amalie Smiths (1985, DK) udstilling *Clay Theory* i Kunsthal Aarhus er en meditation over forbindelserne mellem liv og ler. Den tager form som en 3D-film, installeret i et sort rum med blødt gulvtæppe og meditationspuder i Kunsthal Aarhus' Galleri 1. Her opleves værket med aktive 3D-briller på, som tænder og slukker for skiftevis højre og venstre øje 120 gange i sekundet.

Filmens omdrejningspunkt er en gruppe terrakotta-figurer, små menneskeskikkelser formet i rødbrunt, brændt ler, fra den cypriotiske bronzealder. Terrakottaerne er udstillet på Cyprus Museum, et arkæologisk museum i Nicosia, Cypern. I filmen bliver terrakottaerne midtpunkt for en spekulativ akse, der både går helt tilbage til livets opståen på en gold planet og ud i en posthuman fremtid, hvor menneskeskabt liv er en realitet. På akse mellem denne spekulative urtid og en forestillet fremtid finder vi lerskabelsesmyter fra alle dele af verden. Men også fortællingen om den cypriotiske konge Pygmalion, som huggede en elfenbensskulptur så livagtig, at hun blev levende. Det er golemfigurer, homunculi, Frankensteins monster, cyborgs og androider. Det kunne se ud, som om mennesker længe har haft både et begær efter og en frygt for selv at skabe liv. Måske bliver det muligt i nær fremtid. I så fald: Vil vi se tilbage på de små terrakottaer som forstadier til at skabe kunstigt liv?

Titlen *Clay Theory* er lånt fra kemikeren Graham Cairns-Smiths teori om, at livet er opstået i samspil med lermolekyler. En teori, der også kaldes *the crystals-as-genes hypothesis*. Størstedelen af *Clay Theory* er filmet under et arbejdsophold på Point Centre for Contemporary Art i Cypern i april 2019. Den består af optagelser af terrakottaerne på antikmuseet og billeder fra opstillinger og eksperimenter i Smiths studie. Derud-over optræder et klippelandskab ved kysten, hvor plastikaffald ligger henslængt og venter på fremtidens arkæologer. Men også 3D-scanningen af et ufødt barn, en abemor og en robots håndbevægelser har fundet vej ind i filmens montageform.

Lydsiden består af stemmerne af geolog Minik Rosing, arkæolog Jeanette Varberg og kunsthistoriker Jacob Wamberg, der har fungeret som samtalepartnere i Amalie Smiths tværdisciplinære udforskning af, hvordan liv og ler er forbundet. Af og til høres også kunstnerens egne spørgsmål: Blev de lerfigurer, der i forhistorisk tid blev lagt i gravene, betragtet som levende og kunne de derfor også dø? Stemmerne flyder ind i et orkester af lerfløjter, der spiller Beethovens, samt musik skabt af komponist Simon Brinck, hvoraf dele er skabt i samarbejde med kunstig intelligens.

Der har været flere bølger af og forsøg med 3D-film gennem filmhistorien, men mediet er aldrig slået igennem og alle forsøg er gået over igen – den seneste bølge blev afløst af virtual reality. Som forberedelse til sit ophold i Cypern lærte Amalie Smith sig den uddøende kunst at filme i 3D og byggede sit eget 3D-kamera i et såkaldt beamsplitter rig. Filmen er Smiths første 3D-film.

Amalie Smith er uddannet fra Forfatterskolen og Det Kongelige Danske Kunstakademi og arbejder fortsat som både forfatter og billedkunstner. I Smiths praksis smelter teknologi og forskning sammen med kunst og visuelle æstetiske virkemidler. Hun viser os, hvordan forhistorien er en portal til at forstå både nutiden og fremtiden. De spørgsmål, vi stiller os selv i forhold til moderne teknologi og vores forståelse af liv, er ikke nødvendigvis nye, selvom teknologien er det. Terrakotta-skulpturerne bliver hermed eksemplet på det dragende og frygtindgydende, fordi de potentielt er enten mere eller mindre levende, end de umiddelbart ser ud til.

Clay Theory er en del af det EU-støttede projekt *Excavating Contemporary Archeology*, som er skabt i samarbejde med Point Centre for Contemporary Art (CY), Mucem (FR) og AIR Antwerpen (BE).

Amalie Smith's (1985, DK) exhibition *Clay Theory* at Kunsthal Aarhus is a meditation on the link between life and clay. It takes the form of a 3D movie presented in Kunsthal Aarhus' Gallery 1, transformed for the occasion into an entirely black room fitted with a soft carpet and meditation mats. Visitors view the work through active 3D glasses that are switched on and off 120 times per second, alternating between the right and left eye.

The focal point of the film is a group of terracotta figurines: small human figures from the Cypriot Bronze Age, shaped out of reddish-brown fired clay. They can be seen on display at the Cyprus Museum, an archaeological museum in Nicosia, Cyprus. In the film, the terracotta figurines become the centre of a speculative axis that dates all the way back to the origins of life on a barren planet and extends out into a post-human future where man-made life is a reality. Along the axis between this speculative primordial time and an imagined future, we find clay-based myths of creation emerging in all parts of the world. We also find the story of the Cypriot king Pygmalion, who carved an ivory sculpture so lifelike that she actually came alive. We have golems, homunculi, Frankenstein's monster, cyborgs and androids. It would seem as if humanity has long held a desire for – and fear of – creating life. Perhaps we will be able to do so in the near future. If so, will we look back on the terracotta figurines as precursors of artificial life?

The title itself, *Clay Theory*, is taken from Chemist Graham Cairns-Smith's theory claiming that life came into being through interaction with clay molecules; a theory also known as *the crystals-as-genes hypothesis*. The majority of *Clay Theory* was filmed during a residency at Point Centre for Contemporary Art in Cyprus in April 2019. It comprises footage of the terracotta figurines at the museum as well as footage of various set-ups and experiments in Smith's studio. Also featured is a rocky landscape on the coast, now the site of discarded plastic waste awaiting the archaeologists of the future. Moreover, a 3D scan of an unborn child, a mother ape and the hand gestures of a robot have found their way into the montage-like film.

The soundtrack features the voices of Geologist Minik Rosing, Archaeologist Jeanette Varberg and Art Historian Jacob Wamberg, who have all served as conversation partners in Amalie Smith's interdisciplinary exploration of how life and clay are connected. The artist is occasionally heard to ask a question: were the clay figurines placed in prehistoric graves regarded as being alive, and did this in turn mean that they could also die? The voices merge with an orchestra of clay flutes playing music by Beethoven, as well as music created by composer Simon Brinck, parts of which was created in collaboration with an artificial intelligence.

3D movies have come and gone several times throughout movie history, but the medium has never achieved real staying power. Each breakthrough has gradually subsided in popularity – the most recent wave of 3D technology found itself replaced by virtual reality. In preparation for her stay in Cyprus, Amalie Smith learned the waning art of filming in 3D and built her own 3D camera in a so-called beam-splitter rig. The resulting piece is Smith's first 3D film.

Amalie Smith is a graduate from Forfatterskolen (The School of Writing) as well as from the Royal Danish Academy of Fine Arts and continues to work with creative writing and art alike. In Smith's practice, technology and research merge with art and visual aesthetics. She shows us how prehistory offers a portal that can help us understand not just our present, but our future too. The questions we ask ourselves about modern technology and our perception of life are not necessarily new, even if the technologies involved are. The terracotta sculptures exemplify the alluring and terrifying aspects of this issue because they are potentially either more or less alive than they first appear to be.

Clay Theory is part of the EU-funded project *Excavating Contemporary Archeology*, created in collaboration with Point Centre for Contemporary Art (CY), Mucem (FR) and AIR Antwerp (BE).

Amalie Smith

Clay Theory

04.10.2019 –

19.01.2020

Kunsthal Aarhus

J.M. Mørks Gade 13

8000 Aarhus C

www.kunsthalaarhus.dk

STATENS KUNSTFOND

DET
OBELSKES
FAMILIEFOND

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

A.P. Møller Fonden

Den Hielmstjerne-Rosencroneske Stiftelse

Billede: Amalie Smith, stillbillede fra *Clay Theory*, 2019.
Courtesy kunstneren.

Galleri ①

Image: Amalie Smith, still from *Clay Theory*, 2019.
Courtesy the Artist.

Gallery ①